

ikke eksisterede, at det kun var paa Papiret, de eksisterede, og derved lokkede Bankerne selvfølgelig mange Folk til at betro dem deres Penge. Jeg er glad over, at vi nu maaske kunne faa en Lovgivning, som kan sætte en Stopper derfor.

I samme Forbindelse vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister om, hvorledes det gaar med Effektueringen af den Garanti, vi i sidste Rigsdagssamling overtog for forskellige Banker her i København. Afdøde Finansminister Vilhelm Lassen udtalte, da denne Sag blev forhandlet — i ethvert Tilfælde udtalte han det i Finansudvalget; jeg erindrer ikke, om han ogsaa sagde det her i Folketingssalen —, at han ikke ventede, at denne Garanti nogen Sinde skulde blive effektiv. Det kunde nu naturligvis i høj Grad interessere alle at høre, om denne Garanti er bleven effektiv, om virkelig Staten kommer til at rykke ud med de 10 Mill. Kr., som vi have garanteret sammen med en Række Banker.

Samtidig vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den samme højtærede Minister, hvorledes det gaar med Tilbagebetalingen af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som i Sommer blev laante til den daværende Justitsminister Alberti. Det hed sig, at det var et kort Laan, at Pengene snart skulde komme tilbage. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ere blevne tilbagebetalt, eller hvorledes Ministeren har tænkt sig, at Statskassen skulde kunne faa disse Penge tilbage.

Jeg vil saa gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om et Spørgsmaal, som vi, synes jeg, ikke kunne undgaa at beskæftige os alvorligt med i den kommende Rigsdagssamling. Det er Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden. Den er jo langt større og alvorligere, end den vist nogen Sinde har været i vort Land. Mange, mange Arbejdere maa med Gru se Vinteren i Møde. Det meldes fra alle Sider, fra Fagforeningerne, fra Arbejdsanvisningskontorerne, at Efterspørgselen efter Arbejde er langt større i Aar end tidligere. Det er et Spørgsmaal af en saa omfattende og alvorlig Karakter, at Rigsdagen ikke kan skyde det fra sig. Det maa tages op til Drøftelse her, og man maa se, om det ikke er muligt at bringe Hjælp til alle de Mennesker, der uforskyldt maa lide under Arbejdsløsheden.

Af andre Reformkrav, der maa stilles i den kommende Rigsdagssamling, vil jeg nævne Kravet om en Reform af vor Folkeskole. Nu have vi reformeret Lærerløn-

ningerne og ofret meget betydelige Beløb derpaa, men for Børnene, for selve Skolen, er det saare lidet, man hidtil har gjort. Det er et Krav, der rejses stærkere og stærkere i alle interesserede Kredse ude i Befolkningen. Indenfor selve Lærerstanden som overalt hører man Kravet komme frem om en bedre Skolelov. Jeg vil da spørge den højtærede Kultusminister, om han ikke tænker paa at foretage sig noget i den Retning. Der er særlig to Krav, som ere komne meget stærkt frem indenfor den danske Lærerstand. Det ene er Kravet om et andet Tilsyn med Skolen. Man ønsker at komme bort fra det nuværende gejstlige Tilsyn og faa det erstattet med et virkelig pædagogisk Tilsyn. Jeg tror, at næsten hele den danske Lærerstand staar enig om dette Krav. Det er ogsaa et Krav, der støttes af den store Befolkning. Ligeledes hører man bestandig indenfor Lærerkredse rejst Krav om en bedre Læreruddannelse. Det er en sørgelig Sandhed, at vi med Hensyn til Uddannelsen af Folkeskolens Lærere staa langt tilbage for vore Nabolande. Jeg synes, at der her er et Omraade, hvor vi ikke maa staa tilbage for dem, og hvor vi udmærket godt kunde hævde en smuk Plads som Nr. 1. Jeg vil derfor spørge den højtærede Kultusminister, om han agter i den kommende Samling at fremlægge et Forslag om en Reform af Folkeskolen, gaaende ud paa et andet Tilsyn med den og en bedre Uddannelse af dens Lærere.

Flertallets ærede Ordfører fremsatte nogle Bemærkninger om Skatteforholdene her i København. Det overraskede mig meget glædeligt, at han fremsatte disse Bemærkninger og krævede, at der burde gives en ny Skattelov for Københavns Vedkommende, idet det ikke kan gaa an, at København staar som et stort Skattely for hele Danmark. Det ønske vi heller ikke. Man kunde synes, det var fordelagtigt for Kommunen at være et Skattely for hele Landet og derved at kunne drage de større Skatteydere til sig, men den Stilling ønske vi slet ikke at indtage. I Virkeligheden betyder det saa overordentlig lidt i Forhold til Københavns Budget, om en eller nogle faa Rigmænd flytte ind til Københavns Kommune. Derimod kan det betyde overordentlig meget for den enkelte mindre Kommune, hvorfra en saadan velhavende Skatteyder bortflytter. Men hvis Københavns Kommune skal føre sin Husholdning, som den bør føres, vil det være nødvendigt at skaffe os forøgede Indtægter. Det glæder mig derfor, at den